

SABIEDRISKO
PAKALPOJUMU
REGULĒŠANAS
KOMISIJA

APSTIPRINĀTS
Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas
padomes 2019.gada 21.februāra sēdē
(prot.Nr.9, 4.p.)

Pārskats par ārpustiesas strīdiem 2018.gadā regulējamo sabiedrisko pakalpojumu nozarēs

Ūnijas iela 45
Rīga, LV-1039
Latvija

T: +371 67097200
F: +371 67097277
E: sprk@sprk.gov.lv

www.sprk.gov.lv

I Ievads

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (turpmāk – Regulators) saskaņā ar likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” (turpmāk – Regulatora likums) 32.panta pirmo daļu kā ārpustiesas instance izskata strīdus starp sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju un lietotāju vai starp sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem (turpmāk – strīds) par to tiesībām un pienākumiem, kas izriet no Regulatora likuma vai regulējamās nozares speciālajiem normatīvajiem aktiem.

Regulatora likums nosaka arī, kādās nozarēs sabiedriskie pakalpojumi tiek regulēti, kas ir sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji un lietotāji, kā arī kārtību, kādā Regulators izskata strīdus.

Valsts regulē sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu kā komercdarbību šādās nozarēs (turpmāk – regulējamās nozares): enerģētika (elektroenerģijas apgāde, siltumenerģijas apgāde, dabasgāzes apgāde), ūdenssaimniecība, elektroniskie sakari, pasts, sadzīves atkritumu apsaimniekošana (sadzīves atkritumu apglabāšana atkritumu poligonos).

Ministru kabineta 2009.gada 27.oktobra noteikumi Nr.1227 „Par regulējamiem sabiedrisko pakalpojumu veidiem” nosaka detalizētāk to sabiedrisko pakalpojumu veidus, kuru sniegšanu nepieciešams regulēt.

Izņēmums, kad Regulators neizskata strīdus, kas izriet no Regulatora likuma vai regulējamās nozares speciālajiem normatīvajiem aktiem, ir par zaudējumiem, maksājuma dokumentiem vai parāda piedziņu. Šādus strīdus izskata tiesa Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā (Regulatora likuma 32.panta sestā daļa).

Regulators kopš 2002.gada visus lēmumus par strīdiem, kurus Regulators izskatījis kā ārpustiesas instance, publicē Regulatora tīmekļvietnē www.sprk.gov.lv.

Patērētāju ārpustiesas strīdu risinātāju likuma (turpmāk – Strīdu risinātāju likums) 3.panta otrā daļa noteic, ka strīdus, kas izriet no Regulatora likuma vai regulējamās nozares normatīvajiem aktiem, izskata Regulators saskaņā ar Regulatora likumā noteikto kārtību. Atbilstoši Regulatora likumam arī Strīdu risinātāju likums noteic, ka Regulators kā ārpustiesas strīdu risinātājs ir institucionāli un funkcionāli neatkarīgs. Strīdu risinātāju likuma 13.pants noteic, kādu informāciju ārpustiesas strīdu risinātājs iekļauj savā iepriekšējā gada darbības pārskatā par strīdiem, kuru publicē savā mājaslapā internetā (tīmekļvietnē) līdz 1.martam.

Strīdu risinātāju likums attiecas tikai uz patērētājiem – fiziskām personām, bet, tā kā Regulatora kā ārpustiesas strīdu risinātāja darbība saskaņā ar Regulatora likumu ir plašāka, jo Regulators izskata strīdus arī tad, ja iesniegumus iesniedz regulējamo sabiedrisko pakalpojumu lietotājs – juridiska persona vai sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs, šis pārskats ietver informāciju par visiem Regulatora izskatītajiem strīdiem 2018.gadā.

Šajā pārskatā netiek apkopota informācija par Regulatorā iesniegtajiem iesniegumiem, uz kuriem Regulators ir sniedzis atbildi saskaņā ar Iesniegumu likumu (Regulatora likuma 35.panta otrā daļa).

II Regulatorā izskatītie strīdi 2018.gadā

Regulators 2018.gadā izskatīja četrus ierosinātus strīdus enerģētikas nozarē un ūdenssaimniecības nozarē, kuros pieņēma lēmumus pēc būtības.

Divi izskatītie strīdi bija radušies starp sabiedrisko pakalpojumu lietotāju kā fizisku personu un sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju kā juridisku personu.

Divi izskatītie strīdi bija radušies starp sabiedrisko pakalpojumu lietotāju un sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju, kur abas strīdos iesaistītās puses bija juridiskas personas.

Pārējās regulējamās nozarēs 2018.gadā strīdi netika izskatīti.

Regulatorā izskatīto strīdu veidi 2018.gadā

Enerģētikas nozarē elektroenerģijas apgādē tika izskatīti šādi strīdi:

- viens strīds par sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja atteikumu noslēgt sistēmas pakalpojumu līgumu par elektroenerģijas piegādi;
- viens strīds par elektroenerģijas piegādes pārtraukšanas tiesiskumu.

Ūdenssaimniecības nozarē tika izskatīti šādi strīdi:

- viens strīds par sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja atteikumu noslēgt jaunu ūdenssaimniecības pakalpojumu līgumu par pilsētas ūdensvada un kanalizācijas lietošanu;
- viens strīds par ūdensapgādes pakalpojumu līguma noslēgšanu un rēķinu izsniegšanu.

Strīdu izbeigšana

Saskaņā ar Regulatora likuma 35.²panta sešpadsmito daļu Regulators strīda izskatīšanas procesu izbeidz, ja iesniedzējs atsauc iesniegumu par strīda izskatīšanu.

Regulators 2018.gadā nevienu ierosināto strīdu nav izbeidzis. Tātad Regulators 2018.gadā 100% gadījumu izskatīja strīdus, pieņemot lēmumus.

1.tabula. **Regulatorā izskatīto strīdu apkopojums pa nozarēm 2018.gadā**

Strīdu risināšanas rezultāts	Enerģētikas nozarē	Ūdenssaimniecības nozarē	Elektronisko sakaru nozarē	Pasta nozarē	Kopā:
	2018	2018	2018	2018	2018
apmierināts	-	-	-	-	-
noraidīts	2	2	-	-	4
daļēji apmierināts	-	-	-	-	-
izbeigts	-	-	-	-	-
kopā:	2	2	-	-	4

Ārpusstiesas strīdu vidējais risināšanas ilgums 2018.gadā

Saskaņā ar Regulatora likuma 35.panta pirmās daļas 2.punktu ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts iesniegums par strīda izskatīšanu un Regulators ir izvērtējis iesniegumu un pievienotos pierādījumus, kas pamato strīda priekšmetu un pierāda veiktos pasākumus strīda atrisināšanai izlīguma veidā, Regulators pieņem lēmumu par strīda izskatīšanas ierosināšanu.

Saskaņā ar Regulatora likuma 35.¹pantu Regulators izvērtē strīdu pēc būtības, konstatē lēmuma pieņemšanai nepieciešamos faktus un izskata strīdu triju mēnešu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par strīda izskatīšanas ierosināšanu.

Ārpusstiesas strīdu vidējais risināšanas ilgums Regulatorā ir nepilni trīs mēneši no dienas, kad Regulators pieņem lēmumu par strīda izskatīšanas ierosināšanu.

III Regulatorā 2018.gadā izskatītie strīdi regulējamās nozarēs un to būtība

1. Enerģētikas nozarē elektroenerģijas apgādē

1.1. Regulators izskatīja vienu strīdu par sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja atteikumu noslēgt sistēmas pakalpojumu līgumu par elektroenerģijas piegādi.

Objekta īpašnieks vērsās pie sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja ar lūgumu noslēgt sistēmas pakalpojumu līgumu par elektroenerģijas piegādi objektam. Pēc pieteikuma saņemšanas sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs noslēdza sistēmas pakalpojumu līgumu ar objekta īpašnieku, vienlaikus paziņojot par to arī lietotājam, ar kuru sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam bija spēkā esošs sistēmas pakalpojumu līgums par elektroenerģijas piegādi objektam. Saņemot līdzšinējā lietotāja apliecinājumu par vēlmi turpināt lietot elektroenerģiju objektā, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs atjaunoja sistēmas pakalpojumu līgumu ar līdzšinējo lietotāju, paziņojot objekta īpašniekam par noslēgtā sistēmas pakalpojumu līguma spēkā neesību.

Saskaņā ar tiesību aktos noteikto regulējumu sistēmas operatoram ir tiesības vienpusēji izbeigt sistēmas operatora līgumu, ja sistēmas operators ir saņēmis tirgotāja vai citas personas pieprasījumu par elektroenerģijas piegādi citam lietotājam attiecīgajā objektā un sistēmas operators par to paziņojis lietotājam un tirgotājam. Ja 15 dienu laikā pēc sistēmas operatora paziņojuma saņemšanas par elektroenerģijas lietotāja maiņu objektā lietotājs sistēmas operatoram apliecina vēlmi turpināt lietot elektroenerģiju objektā, sistēmas operators nekavējoties atjauno līdzšinējo lietotāju objektā, personai, kura bija iesniegusi pieprasījumu par elektroenerģijas piegādi attiecīgajā objektā, paziņo par pieprasījuma spēkā neesību, attiecīgi paziņojot to arī šīs personas izvēlētajam tirgotājam un lietotāja tirgotājam. Tirgotāja pienākums ir atjaunot līgumattiecības ar lietotāju, ja ir saņemts paziņojums no sistēmas operatora, un atcelt līguma pirmstermiņa izbeigšanas maksu.

Strīda izskatīšanas rezultātā sabiedrisko pakalpojumu lietotāja prasījums noraidīts, jo sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja rīcība saistībā ar atteikumu noslēgt sistēmas pakalpojumu līgumu par elektroenerģijas piegādi veikta atbilstoši tiesību aktos noteiktajam regulējumam.

Lēmums pieejams:

<https://www.sprk.gov.lv/uploads/doc/LemumsN046D19042018.pdf>

1.2. Regulators izskatīja vienu strīdu par elektroenerģijas piegādes pārtraukšanas tiesiskumu. Saskaņā ar tiesību aktos noteikto regulējumu lietotāja pienākums ir sistēmas pakalpojumu līgumā norādītajā termiņā un veidā veikt maksājumus par sistēmas operatora sniegtajiem elektroenerģijas sadales sistēmas pakalpojumiem. Ja lietotājs noteiktajā termiņā neveic maksājumus par saņemtajiem elektroenerģijas sadales sistēmas pakalpojumiem, sistēmas

operatoram, iepriekš brīdinot, ir tiesības pēc brīdinājumā noteiktā laika pilnīgi vai daļēji atslēgt lietotāja elektroietāises. Sistēmas operatoram ir pienākums atjaunot elektroenerģijas piegādi piecu dienu laikā pēc tam, kad tas pilnā apmērā saņēmis samaksu par sistēmas pakalpojumiem.

Izskatot strīdu, Regulators secināja, ka sistēmas pakalpojumu līgums par elektroenerģijas piegādi dzīvojamās mājas īpašnieku vārdā ir noslēgts ar objekta apsaimniekotāju. Elektroenerģijas piegāde tika pārtraukta, jo lietotājs noteiktajā termiņā nebija veicis maksājumus par sistēmas operatora sniegtajiem elektroenerģijas sadales sistēmas pakalpojumiem. Turklāt konkrētajos apstākļos lietotājam bija konstantas parādsaistības un maksājumi netika veikti līgumā noteiktajā norēķinu kārtībā. Pēc atkārtota brīdinājuma maksājumi tika veikti, līdz ar to elektroenerģijas piegāde objektā tika atjaunota.

Strīda izskatīšanas rezultātā sabiedrisko pakalpojumu lietotāja prasījums noraidīts, jo sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja rīcība, pārtraucot elektroenerģijas piegādi, atbilst tiesību aktos noteiktajam regulējumam.

Lēmums pieejams:

<https://www.sprk.gov.lv/uploads/doc/LemumsN076D21062018.pdf>

2. Ūdenssaimniecības nozarē

2.1. Regulators izskatīja vienu strīdu par sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja atteikumu noslēgt pakalpojumu līgumu par ūdensvada un kanalizācijas lietošanu (turpmāk – ūdenssaimniecības pakalpojumu līgums).

Sabiedrisko pakalpojumu lietotāju pilnvarotais pārstāvis, kurš ir daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas īpašnieku pilnvarotais pārvaldnieks, vēlējās noslēgt ar sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju ūdenssaimniecības pakalpojumu līgumu un līgumā noteikt, ka par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem (ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumiem) dzīvojamās mājas īpašnieki (katrs dzīvokļa īpašnieks) patstāvīgi norēķinās ar pakalpojumu sniedzēju, veicot pakalpojumu sniedzējam tiešus maksājumus, kas izriet no Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.³panta pirmajā daļā noteiktā.

Regulators strīda izskatīšanas procesā secināja, ka sabiedrisko pakalpojumu lietotāju pilnvarotā pārstāvja prasījumi saistībā ar ūdenssaimniecības pakalpojumu līguma noslēgšanu Regulatora kompetencē ir tikai daļēji.

Regulators secināja, ka tā kompetencē nav vērtēt jautājumus, kas skar patērētāju tiesību aizsardzības jomu. Minētos jautājumus Regulators nosūtīja izvērtēšanai Patērētāju tiesību aizsardzības centram, tostarp, vai pakalpojuma sniedzējs nodrošinājis dzīvojamās mājas īpašniekiem iespēju saņemt vispusīgu un pilnīgu informāciju par tā piedāvāto pakalpojuma cenu tiešo norēķinu gadījumā (Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.⁴panta pirmā daļa), kā arī par iespējamiem netaisnīgiem pakalpojumu līguma noteikumiem. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs izvērtēja un secināja, ka konkrētā strīda ietvaros sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs ar savu rīcību nav pārkāpis Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteiktās patērētāju tiesības. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir skaidrojis sabiedrisko pakalpojumu lietotājiem, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs savā tīmekļvietnē sniedzis informāciju par viena rēķina aprēķina apkalpošanas izmaksām un tā sastāvdaļām, un secinājis, ka minētā informācija patērētājam ir sniegta skaidri un saprotami.

Regulators strīda ietvaros skaidroja par Regulatoram noteikto kompetenci attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja darbības uzraudzību, sniedzot sabiedriskos ūdenssaimniecības pakalpojumus, tostarp tarifu aprēķināšanas principiem. Regulators secināja, ka tā kompetencē neietilpst vērtēt sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja aprēķināto rēķinu apkalpošanas maksu, ja sabiedrisko pakalpojumu lietotājs ir izvēlējis veikt tiešos maksājumus pakalpojumu sniedzējam.

Regulators, izskatot strīdu, pārbaudīja, vai sabiedrisko pakalpojumu lietotāju pilnvarotais pārstāvis ir ievērojis normatīvajos aktos noteikto saistībā ar ūdenssaimniecības pakalpojumu

līguma noslēgšanu. Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums noteic gan sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja, gan sabiedrisko pakalpojumu lietotāju rīcību, iesniedzamos dokumentus un ziņas, lai varētu noslēgt jaunu pakalpojumu līgumu, tostarp pakalpojumu līguma noslēgšanas galvenos nosacījumus un ietveramās ziņas. Savukārt Dzīvokļa īpašuma likums noteic dzīvokļu īpašnieku kopības kompetenci, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu pieņemšanas kārtību.

Sabiedrisko pakalpojumu lietotājam jeb daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas īpašniekiem ir jāpieņem lēmums par to, kuru personu tie pilnvaros noslēgt pakalpojumu līgumu ar pakalpojumu sniedzēju, kā arī jāpieņem lēmums par veidu, kādā tiks veikti turpmākie maksājumi pakalpojumu sniedzējam. Līdz šā lēmuma pieņemšanai dzīvojamās mājas īpašniekiem ir jāizvērtē attiecīgā pakalpojumu sniedzēja sagatavotā informācija par rēķinu apkalpošanas izmaksām. Pieņemot lēmumu, norāda kritērijus un metodiku, pēc kādas tiks aprēķināta un uzskaitīta katra dzīvojamās mājas īpašnieka maksājama daļa par nepieciešamo pakalpojumu. Vienlaicīgi ir jāizvērtē un jāvienojas par to, kurš veiks maksājumu kontroli attiecībā uz parādsaistībām, kas dzīvojamās mājas īpašniekiem izveidojušās līdz tiešo maksājumu uzsākšanai. Papildus minētajam, lai pakalpojumu sniedzējs varētu sagatavot visu nepieciešamo līguma noslēgšanai, tostarp varētu izrakstīt rēķinus tiešo norēķinu gadījumā, pakalpojumu sniedzējam ir jābūt informācijai, pēc kāda principa tiks aprēķināta maksājama daļa par piegādātajiem ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumiem un pēc kādiem kritērijiem tiks sadalīta un segta ūdens patēriņa starpība, ja tāda izveidosies starp dzīvojamās mājas īpašniekiem, jānorāda informācija par personu, kura sagatavos un iesniegs datus ar dzīvojamās mājas abonementu (dzīvokļu īpašnieku) sarakstu, sagatavos un iesniegs paziņojumu par katra dzīvokļa īpašnieka patērēto ūdens apjomu un informāciju par citām izmaiņām.

Regulators izvērtēja iesniegtos dokumentus un secināja, ka sabiedrisko pakalpojumu lietotāju pilnvarotais pārstāvis nav iesniedzis sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam visu normatīvajos aktos noteikto informāciju un nepieciešamos dokumentus, lai sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs varētu noslēgt jaunu ūdenssaimniecības pakalpojumu līgumu un veikt attiecīgus aprēķinus, nodrošinot iespēju sabiedrisko pakalpojumu lietotājiem veikt tiešos maksājumus pakalpojumu sniedzējam par saņemtajiem pakalpojumiem. Sabiedrisko pakalpojumu lietotāju pilnvarotais pārstāvis nebija iesniedzis datus ar dzīvojamās mājas abonementu (dzīvokļu īpašnieku) sarakstu, informāciju par dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku parādiem sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam un parādu atmaksas grafikiem. Turklāt dzīvojamās mājas īpašnieki nepiekrita sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja aprēķinātajai rēķinu apkalpošanas maksai, lai sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs varētu noslēgt jaunu ūdenssaimniecības pakalpojumu līgumu.

Strīda izskatīšanas rezultātā sabiedrisko pakalpojumu lietotāju pilnvarotā pārstāvja prasījums noraidīts, jo Regulators secināja, ka saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja rīcībā nav saskatāms pārkāpums, atsakot noslēgt jaunu ūdenssaimniecības pakalpojumu līgumu.

Lēmums pieejams: <https://www.sprk.gov.lv/uploads/doc/LemumsN032D08032018.pdf>

2.2. Regulators izskatīja vienu strīdu jautājumā par ūdenssaimniecības pakalpojumu līgumu un rēķinu izsniegšanu.

Sabiedrisko pakalpojumu lietotāja vēlējās noskaidrot un pārbaudīt, vai sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs bija tiesīgs par piegādātajiem ūdensapgādes pakalpojumiem neizsniegt rēķinus, vai sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs bija tiesīgs izbeigt noslēgto ūdenssaimniecības pakalpojumu līgumu vai tomēr uzskatāms, ka minētais līgums ir spēkā.

Regulators secināja, ka starp sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju un sabiedrisko pakalpojumu lietotāju tika noslēgts ūdensapgādes pakalpojumu līgums, saskaņā ar kuru tika sniegti, saņemti un lietoti ūdensapgādes pakalpojumi nekustamajā īpašumā (dzeramā ūdens piegāde). Ūdensapgādes pakalpojumu līgumā bija noteikts, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs nekavējoties atkāpties no ūdensapgādes pakalpojumu līguma, par to iepriekš rakstveidā

paziņojot sabiedrisko pakalpojumu lietotājam, ja nekustamā īpašuma kopīpašnieks ir cēlis iebildumus par ūdensapgādes pakalpojumu līgumu. Parakstot ūdensapgādes pakalpojumu līgumu, sabiedrisko pakalpojumu lietotāja bija piekritusi ūdensapgādes pakalpojumu līguma saturam.

Regulators secināja, ka nekustamais īpašums ir kopīpašums un sabiedrisko pakalpojumu lietotājas ir kopīpašnieces. Kopīpašnieces nekustamajā īpašumā saņēma sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja sniegtos ūdensapgādes pakalpojumus pa vienu kopīgu ūdensapgādes ievadu un notekūdeņi tika novadīti pa vienu kopīgu kanalizācijas izvadu. Līdz ar to secināms, ka centralizētajai ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmai bija pieslēgts viss nekustamais īpašums, nevis katra nekustamā īpašuma sastāvā ietilpstošā būve. Līdz ar to starp sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju un abām kopīpašniecēm slēdzams viens ūdenssaimniecības pakalpojumu līgums par ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu sniegšanu nekustamajā īpašumā.

Regulators secināja, ka sabiedrisko pakalpojumu lietotājas iebildumi bija par sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja rīcību, izbeidzot ūdensapgādes pakalpojumu līgumu, kā arī par rēķinu neizsniegšanu par sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja sniegtajiem ūdensapgādes pakalpojumiem nekustamajā īpašumā. Vienlaicīgi Regulators secināja, ka pēc ūdensapgādes pakalpojumu līguma noslēgšanas bija mainījušies faktiskie apstākļi, jo sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs konstatējis, ka nekustamajā īpašumā tika lietoti arī kanalizācijas pakalpojumi.

Sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs, nosūtot kopīpašniecēm vēstuli, bija informējis sabiedrisko pakalpojumu lietotāju par ūdensapgādes pakalpojumu līguma izbeigšanu un minējis ūdensapgādes pakalpojumu līguma izbeigšanas iemeslus (nekustamā īpašuma kopīpašnieces iebildumi par ūdensapgādes pakalpojumu līgumu un patvaļīgs pieslēgums pilsētas kanalizācijas tīklam).

Regulators secināja, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs ir rīkojies saskaņā ar ūdensapgādes pakalpojumu līgumā noteikto. Turklāt sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs konstatēja patvaļīgu pieslēgumu pilsētas kanalizācijas sistēmai, tātad arī kanalizācijas pakalpojumu lietošanai nekustamajā īpašumā.

Strīda izskatīšanas procesā Regulators arī skaidroja, ka Regulatora kompetencē neietilpst skatīt strīdus par maksājuma dokumentiem. Rēķini par ūdenssaimniecības pakalpojumiem ir maksājuma dokumenti. Rēķinu saturs un izrakstīšanas nosacījumi izriet no līguma. Regulators secināja, ka jābūt noslēgtam pakalpojumu līgumam starp ūdenssaimniecības pakalpojumu sniedzēju un ūdenssaimniecības pakalpojumu lietotāju par noteikta veida ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu un saņemšanu, kas ir pamatojums rēķina izrakstīšanai.

Sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs bija tiesīgs pārtraukt sniegt ūdenssaimniecības pakalpojumus nekustamajā īpašumā, jo kopīpašnieces lietoja ūdenssaimniecības pakalpojumus bez ūdenssaimniecības pakalpojumu līguma noslēgšanas.

Strīda izskatīšanas rezultātā sabiedrisko pakalpojumu lietotāja prasījums noraidīts, jo Regulators secināja, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja rīcība, izbeidzot ūdensapgādes pakalpojumu līgumu, ir tiesiska.

Lēmums pieejams:

<https://www.sprk.gov.lv/uploads/doc/LemumsN059D31052018.pdf>

IV Noslēgums un Regulatora ieteikumi

Izvērtējot 2018.gada strīdu pārskatā ietvertos strīdus, kuros visi ietvertie prasījumi bija noraidīti, Regulators secina, ka minēto strīdu gadījumos sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji bija rīkojušies saskaņā ar normatīvo aktu prasībām. Tādējādi sabiedrisko pakalpojumu lietotāju vēršanās pie Regulatora ar lūgumu izskatīt strīdu bijusi saistīta vai nu ar neinformētību par

lietotāju tiesībām un pienākumiem, vai nevēlēšanos pieņemt tiesisko regulējumu un sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju sniegto skaidrojumu, vai ar vēlmi saņemt valsts iestādes izvērtējumu par strīda situāciju.

Būtiski ir ņemt vērā, ka strīdu izvērtēšana Regulatorā notiek saskaņā ar sacīkstes principu, tātad katrai strīda pusei ir jāpierāda savi apgalvojumi un prasījumi.

Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja ieteicamā labā prakse būtu, izskatot sabiedrisko pakalpojumu lietotāju iesniegumus, detalizētāk skaidrot sabiedrisko pakalpojumu lietotājam savu viedokli, rīcību un jo īpaši – pakalpojuma sniegšanas un lietošanas noteikumus, sarežģītākos gadījumos izvērtējot iespējamību tikt ar sabiedrisko pakalpojumu lietotāju arī klātienē.

Savukārt sabiedrisko pakalpojumu lietotājiem vajadzētu rūpīgi iepazīties ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas noteikumiem, kas paredz gan sabiedrisko pakalpojumu lietotāju tiesības, gan arī pienākumus.

Regulators aicina interesentus iepazīties ar Regulatora tīmekļvietnē www.sprk.gov.lv pieejamiem lēmumiem par strīdu izskatīšanu un citu tur pieejamo informāciju. Lēmumos ir atspoguļoti Regulatora argumenti, kas var palīdzēt izvērtēt jautājumu par vēlēšanos Regulatorā ar potenciālo strīdu. Vienlaicīgi Regulators vērs uzmanību, ka, izskatot katru strīdu, tiek ņemti vērā konkrētie tiesiskie un faktiskie apstākļi.

Priekšsēdētāja
p.i.
padomes loceklis

R. Irkļa
I. Birziņš